

PRESEK

List za mlade matematike, fizike, astronome in računalnikarje

ISSN 0351-6652

Letnik 26 (1998/1999)

Številka 6

Stran 342

Matja Lokar:

TEŽAVE POSTAJNEGA NAČELNIKA

Ključne besede: računalništvo, kombinatorika, permutacije, razporeditve vagonov, računalniški programi.

Elektronska verzija: <http://www.presek.si/26/1384-Lokar.pdf>

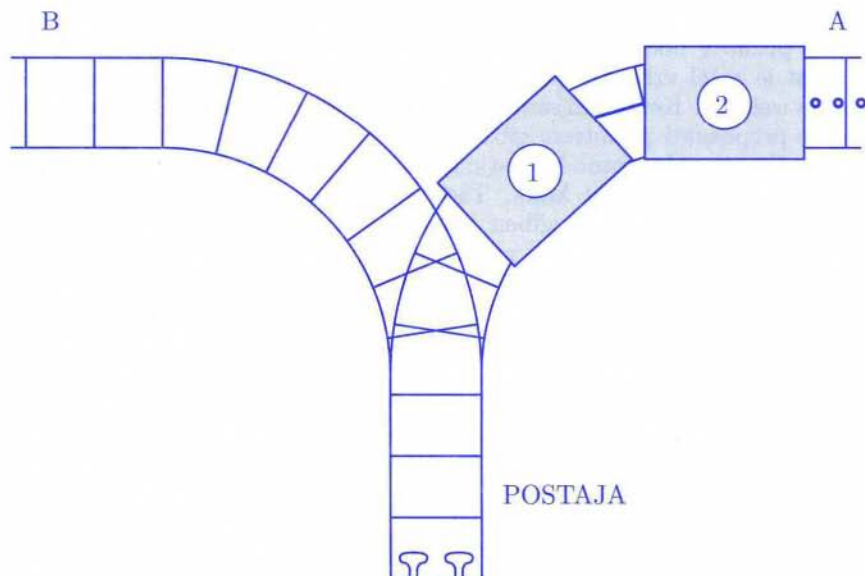
© 1999 Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije

© 2010 DMFA - založništvo

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje ali reproduciranje celote ali posameznih delov brez poprejšnjega dovoljenja založnika ni dovoljeno.

TEŽAVE POSTAJNEGA NAČELNIKA

V mestu PopPush je znamenita železniška postaja, zgrajena še v prejšnjem stoletju. Žal so bila sredstva za gradnjo takrat zelo omejena. Zato je postaja na slepem tiru, do katerega vodi tir iz smeri A, iz njega pa izhaja tir v smeri B (glej sliko).

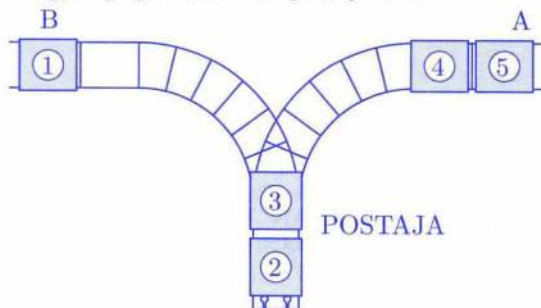
Lokalna tradicija je, da vsak vlak, ki pride iz smeri A, nadaljuje pot v smeri B z na določen način preurejenim vrstnim redom vagonov. Predpostavi, da ima vlak, ki prihaja iz smeri A, $N \leq 1000$ vagonov, oštevilčenih naraščajoče: $1, 2, \dots, N$. Postajni načelnik mora vedeti, ali je vagoni, ki prihajajo iz smeri A, možno preurediti tako, da bo njihov vrstni red v smeri B enak a_1, a_2, \dots, a_N . Enega ali več vagonov lahko z vlaka odpejemo in zapeljemo na postajo, od tam pa na izhodni tir v smeri B. V vsakem trenutku je na postaji lahko poljubno mnogo vagonov. Ko vagon pride na postajo, se ne more več vrniti na tir v smeri A. Prav tako se vagon ne more vrniti nazaj na postajo, ko jo enkrat zapusti v smeri B.

Pomagaj postajnemu načelniku in sestavi program, ki določi, ali je možno dobiti želeni razpored vagonov. Na primer, za podatke 1 3 4 5 2 bo odgovor pritrdilen (Da), za podatke 1 3 5 2 4 pa nikalen (Ne).

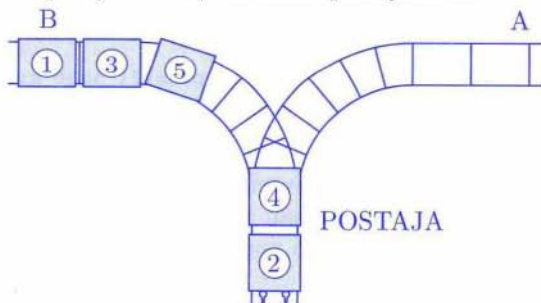
TEŽAVE POSTAJNEGA NAČELNIKA – Rešitev s str. 342

Ideja rešitve je, da simuliramo sestavljanje preurejenega vrstnega reda vagonov. Denimo, da na izhodnem tiru (smer B) potrebujemo vagon številka k . Na postaji so čakajoči vagoni vedno urejeni padajoče. Ker moramo s postaje najprej premakniti prvi čakajoči vagon, pogledamo samo tega. Če to ni vagon številka k , je možno, da je iskani vagon še vedno sestavni del vlaka na vhodnem tiru (smer A). Če vagona tam ni, zelene razporeditve ni moč dobiti. Ker so vagoni na tiru A urejeni po vrsti, tudi tam pogledamo le prvega. Če ima številko manjšo ali enako k , prepeljemo vse vagona do k -tega na postajo.

Poglejmo primer. Denimo, da bi radi dosegli razporeditev 1 3 4 5 2. Najprej prepeljemo vagon številka 1 na izhodni tir. Na naslednjem koraku potrebujemo vagon številka 3. Zato vagona 2 in 3 zapeljemo na postajo in dobimo položaj, ki je prikazan na spodnji sliki.

Vagon številka 3 odpeljemo na izhodni tir, nato pa nanj prepeljemo še vagona številka 4 in 5, prav nazadnje pa s postaje odpeljemo še vagon številka 2. Če pa bi bila želena razporeditev 1 3 5 2 4, pač ne bi šlo. Začeti bi morali tako kot prej. Ko bi na tir B prepeljali vagon številka 5, bi bili vagoni razporejeni tako, kot kaže spodnja slika.

Iz tega položaja pa vagona številka 2 ni mogoče dobiti pred številko 4.

```
#include <stdio.h>
/* Ugotovi, ali je s pomočjo slepega tira vagona mogoče
   preurediti v zelene vrstni red. */
#define MAXN 1000 /* največja dolžina vlaka */
int main(void)
{
    int N; /* dejanska dolžina vlaka - število vagonov */
    int vagon[MAXN]; /* zelena razporeditev vagonov na tiru B */
    int postaja[MAXN]; /* vagoni, ki čakajo na postaji */
    int na_tiru_A; /* številka prvega vagona na tiru A */
    int na_postaji; /* število vagonov na postaji */
    int i, j;
    printf("\nVnesi dolžino vlaka: "); scanf("%d", &N);
    printf("Vnesi zelene razporeditev vagonov na izhodnem tiru:\n");
    for (i = 0; i < N; i++) {
        printf(" st. %d. vagona: ", i + 1);
        scanf("%d", &vagon[i]);
    };
    na_tiru_A = 1;
    /* Na začetku so vsi vagoni na tiru A, */
    na_postaji = 0; /* postaja pa je prazna. */
    for (i = 0; i < N; i++) { /* Na tir B moramo dati vagon[i]. */
        if (na_tiru_A <= vagon[i]) {
            /* Vagoni do vagon[i] morajo iti na postajo. */
            for (j = na_tiru_A; j < vagon[i]; j++) {
                postaja[na_postaji] = j;
                na_postaji++;
            };
            /* vagon[i] "prepeljemo", prvi na tiru A je vagon[i] + 1. */
            na_tiru_A = vagon[i] + 1;
        }
        else if (vagon[i] == postaja[na_postaji - 1])
            na_postaji--; /* Vagon gre s postaje na tir B. */
        else break; /* zelene razporeditve ni mogoče dobiti! */
    } /* for */
    if (i == N) printf("\nGre!\n"); else printf("\nNe gre!\n");
    return 0;
}
```

Pri pisanju programa smo privzeli, da bodo vhodni podatki vnešeni pravilno in da bodo res predstavljali neko permutacijo števil od 1 do N. Dopolnite program tako, da bo pri napačnem vnosu "protestiral".

Matija Lokar